

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4462/2023
12.03.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Радославе Мађаров и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милица Копривица, адвокат из ..., против туженог „Политика новине и магацини“ ДОО из Београда, чији је пуномоћник Душан Томић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 141/22 од 05.04.2023. године, у седници одржаној 12.03.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 141/22 од 05.04.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 45/21 од 22.04.2021. године, исправљеном правноснажним решењем истог суда П1 45/21 од 30.06.2021. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име изгубљене нето зараде за период од 20.09.2006. године до 30.06.2012. године исплати одређене новчане износе по месецима почев од септембра 2006. године закључно са јуном 2012. године са законском затезном каматом од сваког 15-ог у наредном месецу до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање запослених - Филијала Београд у име и за рачун тужиоца уплати припадајуће доприносе за пензијско и инвалидско осигурање на износе нето зараде из става првог изреке пресуде обрачунате према прописима који важе на дан исплате истих. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да у радну књижицу тужиоца упише радни стаж за период од 20.09.2006. године до 01.04.2007. године. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 269.300,00 динара са законском затезном каматом почев од дана наступања услова за извршење, па до исплате, а одбијен је захтев за исплату законске затезне камате на досуђени износ трошкова поступка за период од 22.04.2021. године до дана наступања услова за извршење.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 141/22 од 05.04.2023. године, донетом након одржане расправе пред тим судом, одлучено је о жалби туженог тако што је преиначена првостепена пресуда у ставу првом изреке и обавезан тужени да тужиоцу по основу накнаде штете на име изгубљене зараде за период од 20.09.2006. године до 30.06.2012. године исплати укупан износ од 2.634.538,77 динара са законском затезном каматом од 07.03.2023. године до коначне исплате, те у ставу другом изреке тако што је обавезан тужени да Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање запослених - Филијала Београд у име и за рачун тужиоца уплати припадајуће доприносе за обавезно пензијско и инвалидско осигурање за период од 20.09.2006. године до 30.06.2012. године на износе изгубљене зараде наведене по месецима, према прописима који важе на дан исплате изгубљене зараде. Ставом трећим изреке, укинута је првостепена пресуда у ставу трећем изреке и одбачена тужба у односу на тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужена да у радну књижицу тужиоцу упише радни стаж за период од 20.09.2006. године до 01.04.2007. године. Ставом четвртим изреке, потврђено је решење о парничним трошковима у обавезујућем делу, садражно у ставу четвртом изреке првостепене пресуде. Ставом петим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова жалбеног поступка исплати износ од 60.750,00 динара. Ставом шестим изреке, одбијен је захтев тужене за накнду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП учињене у поступку пред другостепеним судом у вези са чланом 395. истог закона, побијајући другостепену пресуду у ставу првом, трећем, четвртом, петом и шестом изреке.

Врховни суд је испитао побијану пресуду, применом члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 10/23-други закон) и нашао да је ревизија туженог неоснована.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности, нити је другостепени суд починио битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП на коју ревизија указује.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је враћен на рад код туженог 16.09.2016. године, на основу правноснажне пресуде Првог основног суда у Београду П1 1521/10 од 07.12.2011. године којом је поништено као незаконито решење туженог од 14.09.2006. године којим је тужиоцу отказан уговор о раду и радни однос код туженог престао са даном 20.09.2006. године.

Због незаконитог престанка радног односа тужилац остварује право на накнаду штете у висини изгубљене зараде, чија је висина утврђена уз умањење за износ прихода које је тужилац остварио по основу рада по престанку радног односа, сагласно члану 191. Закона о раду. Тужени је истакао приговор ради пребијања, обзиром да је тужиоцу на име отпремнине 14.09.2006. године исплаћен износ од 34.697,00 динара. Од правноснажности наведене пресуде о незаконитом престанку радног односа и обавези туженог да тужиоца врати на рад, конкретно од 20.05.2016. године отпао је основ задржавања исплаћеног износа отпремнине и од тада тужилац као несавесни

држалац дугује и камату, према одредбама члана 210. и 214. Закона о облигационим односима, како је другостепени суд образложио везано за потраживање истакнуто ради пребијања у односу на захтев тужиоца за накнаду штете. При том, чињенично утврђење на ком је заснована побијана пресуда, засновано је на одговарајућем вештачењу, путем којег је исказана висина изостале зараде према упоредним радницима у утуженом периоду, умањена за износ зараде коју је тужилац остварио радом код другог послодавца, номиналне разлике изгубљене зараде и обрачунате законске затезне камате до 06.03.2023. године, у укупном износу од 2.694.419,21 динар, а по умањењу за отпремнину са обрачуном законском затезном каматом од 20.05.2016. године, разлика износи 2.634.538,77 динара. Побијаном пресудом тужени је обавезан на исплату овог износа као тужиоцу припадајуће накнаде у висини изостале зараде коју би остварио да није било незаконитог престанка радног односа умањене за зараду остварену радом код другог послодавца, уз умањење за износ отпремнине, уз одговарајући обрачун камате на ова потраживања.

Другостепена пресуда заснована је на обрачун вештака по варијанти повољнијој по туженог, којом се изгубљена зарада тужиоца умањује за исплаћену отпремнину са обрачуном законском затезном каматом почев од 20.05.2016. године и у пребоју ових потраживања исказује разлика од 2.634.538,77 динара, па тужени обавезује на исплату тог износа са законском затезном каматом од 07.03.2023. године, а у питању је износ нижи од обрачуна уз пребој исплаћене отпремнине са обрачуном законском затезном каматом од истицања компензационог приговора 20.04.2017. године, као доцнијег датума према којем рачунато умањење за отпремнину са обрачуном законском затезном каматом исказује износ разлике између основаног потраживања тужиоца и тако обрачунаог потраживања туженог од 2.638.364,55 динара.

Ревизија се своди на истицање да је другостепени суд преиначио првостепену пресуду на туженикову штету, иако је само туженик изјавио жалбу. С тим у вези, ревидент наводи да збир појединачних износа из става првог изреке првостепене пресуде износи 958.455,69 динара, али не помиње камату која је том пресудом досуђена по појединачним месечним износима и истакнути приговор ради пребијања који је условио потребу да се поред номиналне разлике обрачуна и законска затезна камата, ради урачунавања пребијањем у складу са правилима прописаним одредбама члана 343. и 313. Закона о облигационим односима.

По оцени Врховног суда, неосновано је ревизијско оспоравање правилности побијане пресуде. У овој правној ствари, правилно је од стране другостепеног суда одлучено о висини обавезе туженог, по пребијању међусобних потраживања странака, основаног потраживања тужиоца накнаде штете са основаним потраживањем туженог истакнуто ради пребијања са потраживањем тужиоца. О основима и висини ових потраживања, као и о обавези туженог да за тужиоца уплати разлику припадајућих доприноса за обавезно пензијско и инвалидско осигурање запослених, правилни су разлози дати у образложењу побијане пресуде и непотребно их је понављати.

Из изнетих разлога, Врховни суд је оценио да ревизија туженог није основана и применом члана 414. став 1. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Захтев тужиоца за накнаду трошкова датог одговора на ревизију оцењен је неоснованим, јер то нису трошкови потребни ради вођења парнице у смислу члана 154.

став 1. ЗПП, због чега је о том захтеву одлучено као у изреци, применом члана 165. став 1. истог закона.

Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић